

logostiek

„Ik heb de witte waterlelie lief”, schreef Frederik van Eeden. Nou, ik niet. Wat de bladeren ervan aangaat tenminste, die via de heraldiek de logowereld zijn binnengeslopen als pompeblêd.

Vroeger was het net een broodje, nu is het een afgeplat rondje dat aan een kant scherp is ingedeukt. Vaak worden er hartjes van gemaakt: de FNP vervormde het beroemde beeldmerk van New York (I{hearts}NY) tot *Ik pompeblêd Fryslân*. Kunstenaars Marga Houtman en Patrick Gofre maakten er Mickey Mouse’jes van: twee kleine rondjes op een grotere.

Het pompeblêd is een sterk symbool voor Friesland. Daarom is het in 2008 bij Omrop Fryslân als logo ingevoerd. Medewerker Hugo Bosgraaf zette er cirkels in het blauw van de Friese vlag omheen. Het pompeblêd middenin, zoals de omroep middenin de provincie wil staan.

Mij lijkt het een onding voor ontwerpers, zo’n jarencestigknoedel die zijn vorm oplegt aan de rest. Al zit juist in ondingen de uitdaging. Matthijs Hooghiemstra, die pas een pompeblêd als een gespje in de O van het Regionaal Orgaan Verkeersveiligheid Fryslân verwerkte, vindt het geen onding, maar weet dat het niet rond, ovaal of hartvormig moet worden. Dat verklaart volgens hem waarom een pompeblêd in een logo er vaak zo ‘opgeplakt’ uitziet.

Dat is niet zo bij het logo van de website Kieze Foar Fryslân. De verkiezingen zijn geweest, maar het logo is te mooi om weg te doen, want een ontwerper van Bureau Weda heeft hier iets heel vernuftigs gedaan. Het is bijna onmogelijk er niet een mannetje in te zien, dat zijn muil wijd opentrekt – zijn tong en huidje zijn het pompeblêd. Het kan dus toch – ik heb de witte waterlelie lief en haar blaadjes ook.